

Sygn. akt I C 107/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Targu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Przemysław Mościcki
Protokolant:	sekretarz sądowy Danuta Bierówka

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2018 r. w Nowym Targu

na rozprawie

sprawy z powództwa H. K.

przeciwko (...) S.A.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki H. K. na rzecz strony pozwanej (...) S.A. kwotę 917 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje ściągnąć od powódki H. K. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Nowym Targu kwotę 159,59 zł (sto pięćdziesiąt dziewięć złotych 59/100) tytułem wydatków.

SSR Przemysław Mościcki

Sygn. akt I C 107/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 września 2019 r.

Powódka H. K. domagała się od pozwanego (...) S.A. w W. zapłaty kwoty 4.064,37 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 3.764,37 zł od 2 marca 2017 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe;

- od kwoty 300 zł od dnia wniesienia pozwu (2 marca 2018 r.) do dnia zapłaty tytułem kosztów sporządzenia prywatnego kosztorysu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 7 stycznia 2017 r. doszło do zdarzenia, w którym uszkodzeniu uległ samochód marki P. (...) nr rej. (...) własności J. Ł.. Pojazd sprawcy objęty był ubezpieczeniem w (...) S.A., które w postępowaniu likwidacyjnym przyjęło na siebie odpowiedzialność co do zasady oraz wypłaciło poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 6.583,25 zł netto. Przyznane odszkodowanie nie wystarczyło na naprawę pojazdu zgodnie

z technologią producenta. Umową cesji powódka nabyła odpłatnie wierzytelność poszkodowanego w stosunku do pozwanego. Zdaniem powódki koszt naprawy pojazdu przy uwzględnieniu technologii producenta, oryginalnych części zamiennych bez potrąceń amortyzacyjnych i średniej stawki za godzinę prac blacharskich i lakierniczych wynosi 10.347,62 zł. Tym samym należna dopłata do odszkodowania powinna wynosić 3.764,37 zł. Do tego powódka żądała zapłaty kwoty 300 zł jako kosztu sporządzenia prywatnego kosztorysu.

Strona pozwana (...) S.A. wniosła o oddalenie powództwa. Zdaniem pozwanego przyznana i wypłacona kwota odszkodowania wyczerpała roszczenia dotyczące naprawienia szkody. Odszkodowanie zostało przez ubezpieczyciela ustalone prawidłowo a powódka nie wykazała, że kosztorys sporządzony w trakcie postępowania likwidacyjnego opracowano w sposób nieprawidłowy lub aby zaniżono stawki i ceny.

Dodatkowo w piśmie z 13 czerwca 2018 r. (k. 78) strona pozwana podniosła, że wypłacone odszkodowanie w pełni zrekompensowało koszty naprawy uszkodzonego pojazdu. Odszkodowanie to zostało zaakceptowane przez poszkodowanego właściciela pojazdu. Umożliwiło też naprawę pojazdu, co potwierdził biegły sądowy. Pozew dotyczy zaś hipotetycznej szkody i wirtualnych środków finansowych.

W piśmie z 15 czerwca 2018 r. (k. 82) powódka podniosła z kolei, że zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 12 kwietnia 2018 r., II CNP 43/17 poszkodowany może żądać od pozwanego towarzystwa ubezpieczeń zapłaty kosztów hipotetycznej restytucji albo odpowiedniej sumy zgodnie z metodą różnicy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pojazd P. (...) nr rej. (...) stanowiący własność J. Ł. (...)U.H. C. uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji zaistniałej w dniu 7 stycznia 2017 r. Sprawca wypadku posiadał ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

okoliczności bezsporne.

W dniu 26 stycznia 2017 r. ubezpieczyciel poinformował poszkodowanego o przyznaniu odszkodowania w kwocie 6.192,74 zł netto. Pismem z 1 marca 2017 r. postanowiono o przyznaniu dodatkowej kwoty odszkodowania w wysokości 390,51 zł.

dowód: pismo z 26.01.2017 – k. 15, pismo z 1.03.2017 – k. 16.

W dniu 15 listopada 2017 r. J. Ł. zbył wierzytelność wynikającą z tytułu uszkodzenia samochodu P. (...) nr rej. (...) na rzecz (...) sp. z o.o. Umową cesji z dnia 21 listopada 2017 r. wierzytelność tę nabyła powódka H. K..

dowód: umowa cesji z 15.11.2017 z zawiadomieniem ubezpieczyciela – k. 11-12; umowa cesji z 21.11.2017 z zawiadomieniem ubezpieczyciela – k. 8-10.

H. K. zleciła sporządzenie kosztorysu naprawy uszkodzonego pojazdu a koszty te przy przyjęciu cen części oryginalnych bez amortyzacji oraz przy przyjęciu stawek za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych na poziomie 100 zł, wyniosły 10.347,62 zł netto. Koszt sporządzenia kosztorysu poniesiony przez powódkę to 300 zł netto.

dowód: kosztorys – k. 17-20; faktura (...) – k. 20/2.

Koszt naprawy pojazdu P. (...) nr rej. (...) z uwzględnieniem części oryginalnych wynosi 12.303,55 zł brutto, tj. 10.002,89 zł netto. Jednakże przy uwzględnieniu części od dostawców alternatywnych jakie stosuje się przy likwidacji szkody starszych pojazdów oraz częściowo części oryginalnych koszt naprawy wynosiłby 9.309,77 zł brutto, tj. 7.568,92 zł netto. Samochód J. Ł. w dniu szkody miał ponad 8 lat (pierwsza rejestracja 30.09.2008), zatem uzasadnione było zastosowanie części alternatywnych. J. Ł. po zgłoszeniu szkody i przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wyraził zgodę na kwotę odszkodowania wypłaconą przez pozwanego w łącznej wysokości 6.583,25 zł. Akceptacja odszkodowania została przekazana ubezpieczycielowi emailiem z dnia 14 lutego 2017 r., w którym wprost wskazano,

że „kierownictwo firmy zaakceptowało proponowaną sumę odszkodowania”. Za kwotę odszkodowania J. Ł. dokonał skutecznej naprawy swojego samochodu.

dowód: opinia biegłego S. K. z kosztorysami – k. 48-69, dowody zakupu części i kosztów naprawy – k. 38-45, email w aktach szkody: plik (...)_(...)_4.

Stan faktyczny ustalono na podstawie powołanych wyżej dowodów. Dowody z dokumentów nie były kwestionowane co do autentyczności. Opinia biegłego S. K. również nie spotkała się z zarzutami stron.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem sporu była wysokość odszkodowania, gdyż sama zasada odpowiedzialności strony pozwanej nie budziła wątpliwości.

Trzeba stwierdzić, że w wyroku z 12 kwietnia 2018 r., II CNP 43/17, Sąd Najwyższy stwierdził, iż „z art. 822 § 1 k.c. wynika, że obowiązek ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej polega na zapłacie określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone przez ubezpieczonego osobom trzecim, a więc na spełnieniu świadczenia pieniężnego. Poszkodowany może, według swojego wyboru, żądać od ubezpieczyciela zapłaty kosztów hipotetycznej restytucji albo zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej ustalonej zgodnie z metodą różnicy. Przepis art. 822 § 1 k.c. modyfikuje normę wynikającą z art. 363 § 1 k.c. bowiem jedynie tylko w ten sposób, że roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego przekształca w roszczenie o zapłatę kosztów restytucji. Powstanie roszczenia w stosunku do ubezpieczyciela o zapłacenie odszkodowania, a tym samym jego zakres odszkodowania, nie zależą od tego, czy poszkodowany dokonał restytucji i czy w ogóle ma taki zamiar”.

Nie wdając się w tym miejscu w dyskusję nad trafnością tego orzeczenia, należy podnieść, że w niniejszej sprawie odniesienie się do niego nie może być skuteczne. Żądana przez powódkę kwota odszkodowania nie jest zasadna z innego bowiem względu. Powództwo podlega oddaleniu, albowiem zobowiązanie wygasło na skutek zapłaty przez pozwanego ubezpieczyciela kosztów naprawy w wysokości 6.583,25 zł na rzecz poszkodowanego, gdyż poszkodowany kwotę tę zaakceptował. Przyjęcie przez wierzyciela świadczenia bez zastrzeżeń a wręcz oświadczenie, iż akceptuje on wysokość świadczenia, które oferuje mu dłużnik, prowadzi do wygaśnięcia (umorzenia) zobowiązania. W imieniu J. Ł. pracownik jego przedsiębiorstwa przekazał pozwanemu informację, że kwota oferowanego odszkodowania została zaakceptowana przez „kierownictwo firmy”. Nie budzi wątpliwości, że tego rodzaju oświadczenie wydane przez uprawnionego pracownika przedsiębiorcy, prowadzi do wygaśnięcia zobowiązania na skutek spełnienia świadczenia. Stanowisko poszkodowanego jest tym bardziej zrozumiałe, gdy weźmie się pod uwagę, że za kwotę otrzymanego odszkodowania dokonał on naprawy uszkodzonego pojazdu, a zatem doszło do naprawienia szkody. Zobowiązanie, które wygasło nie „odżywa”, a w szczególności tylko dlatego, że następnie pojawiły się nowe kalkulacje hipotetycznej wysokości szkody.

W tej sytuacji cesja wierzytelności dotyczyła prawa nieistniejącego a ryzyko w tym zakresie ponieśli cesjonariusze.

Niezależnie od tego podnieść należy, iż niezasadne jest żądanie przez powódkę kwoty 3.764,37 zł jako różnicy między odszkodowaniem ustalonym hipotetycznie a faktycznie wypłaconym. Z opinii biegłego S. K. wynika, że wartość odszkodowania przy przyjęciu cen części oryginalnych wynosi 10.002,89 zł, co oznacza, że różnica między tą wartością a kwotą wypłaconego odszkodowania wynosi 3.419,64 zł. Jednakże nie sposób uznać, że uzasadniony koszt naprawy powinien obejmować części oryginalne. Samochód poszkodowanego miał w chwili kolizji prawie 9 lat, niezasadne byłoby zważywszy na jego wiek, a zatem stopień zużycia części stosowanie części oryginalnych i to bez amortyzacji, jak podnosiła strona powodowa. Z opinii biegłego S. K. wynika, że w tym przypadku możliwe i ekonomicznie uzasadnione było użycie w pewnym zakresie części alternatywnych, co powodowało, że wartość odszkodowania powinna wynosić nie więcej niż 7.568,92 zł netto, a zatem jedynie 985,67 zł więcej niż kwota odszkodowania wypłaconego. Ta niewielka różnica oraz fakt akceptacji przez poszkodowanego zaoferowanego mu odszkodowania i dokonania naprawy pojazdu w kwocie wypłaconego odszkodowania, powodują, że w realiach niniejszej sprawy brak było podstaw do uwzględnienia powództwa, w tym do podzielenia poglądu Sądu Najwyższego wyrażonego w powołanym wyżej wyroku. W ocenie

Sądu w sytuacji, gdy doszło do naprawienia uszkodzonego pojazdu a poszkodowany zaakceptował zaoferowane mu świadczenie, to szkoda została naprawiona zgodnie z art. 361 § 2 i art. 363 k.c. Brak w takiej sytuacji podstaw do obliczania – jak trafnie wskazał pozwany – „wirtualnych” kwot hipotetycznego odszkodowania.

Z tych względów powództwo oddalono, orzekając o kosztach należnych pozwanemu na podstawie art. 98 k.p.c. Ponadto orzeczono o obowiązku zapłaty przez powódkę kosztów związanych opinią biegłego przekraczających wartość wpłaconej przez powódkę zaliczki.

Z:

- 1) odnot.
- 2) odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron
- 3) kal. 14 dni